

393D0389

97.93

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 167/31

RÅDETS BESLUT

av den 24 juni 1993

om en övervakningsmekanism för utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser i gemenskapen

(93/389/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (1),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (2), och

med beaktande av följande:

I gemenskapens åtgärdsprogram för miljön från 1973 (3), 1977 (4) och 1983 (5) betonas vikten av att minska och förhindra luftföroreningarna. I åtgärdsprogrammet från 1987 (6) betonas dessutom vikten av att gemenskapens åtgärder företrädesvis inriktas på att minska sådan förorening vid källan. I programmet från 1993 om gemenskapens politik och åtgärder angående miljön och en hållbar utveckling är klimatiförändring ett av huvudämnena och vidare betonas behovet av åtgärder inom de relevanta ekonomiska sektorerna för att begränsa utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser.

Enligt rådets resolution av den 16 september 1986 om nya mål för gemenskapens energipolitik fram till 1995 och om samstämmighet mellan medlemsstaternas politik (7) bör väl avvägda lösningar eftersträvas i fråga om energi och miljön.

Europeiska rådet underströk vid sitt möte i Dublin i juni 1990 att mål och strategier för att begränsa utsläpp av växthusgaser snarast möjligt borde antas.

Vid sitt möte den 29 oktober 1990 enades rådet (med ministrar ansvariga för miljö och energi) om att gemenskapen och medlemsstaterna var beredda att vidta åtgärder för att uppnå en stabilisering av de totala utsläppen av koldioxid på 1990 års nivå senast år 2000 i gemenskapen som helhet, under förutsättning att andra ledande länder åtar sig liknande förpliktelser och med hänsynstagande

till de mål för stabilisering eller minskning av utsläpp inom olika tidsfrister som ett antal medlemsstater fastställt. Man enades också om att medlemsstater vilka som utgångspunkt har en relativt låg energiförbrukning och således låga utsläpp, beräknat per invånare eller på någon annan lämplig grund, är berättigade att ha mål eller strategier för koldioxidutsläpp som motsvarar deras ekonomiska och sociala utveckling, samtidigt som energieffektiviteten i samband med deras ekonomiska verksamhet förbättras.

Rådet (med ministrar ansvariga för energi och miljö) uppmanade vid mötet den 13 december 1991 kommissionen att föreslå konkreta åtgärder med utgångspunkt i gemenskapens strategi och fastslog att sådana åtgärder borde bygga på principen om en rättvis fördelning av bördorna i enlighet med slutsatserna från rådets möte den 29 oktober 1990.

Kommissionen har understrukit att det inom ramen för en gemenskapsstrategi för att begränsa koldioxidutsläpp och förbättra energieffektiviteten behöver upprättas en övervaknings- och utvärderingsmekanism.

En sådan övervakning och utvärdering bör i så hög grad som möjligt samordnas med den nuvarande genomgången av medlemsstaternas energiprogram, som anges i ovannämnda rådsresolution av den 16 september 1986.

Alla medlemsstaterna och gemenskapen har undertecknat Förenta nationernas ramkonvention om klimatiförändringar, som, när den ratificeras, kommer att förplikta de industriländer och andra parter som finns förtecknade i bilaga 1 till konventionen att vidta åtgärder för att minska antropogena utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser som inte omfattas av Montrealprotokollet, för att var för sig eller gemensamt begränsa dessa antropogena utsläpp till 1990 års nivå vid slutet av detta årtionde. Med tanke på detta är det önskvärt att se till att överensstämmelse uppnås med den övervakningsmekanism som skall inrättas i enlighet med konventionen. Detta gäller särskilt metoderna för utarbetande av förteckningar och för rapporteringskraven.

Vid undertecknandet av ovannämnda konvention bekräftade gemenskapen och dess medlemsstater på nytt målet att senast år 2000 stabilisera koldioxidutsläppen på 1990

(1) EGT nr C 115, 26.4.1993.

(2) EGT nr C 73, 15.3.1993, s. 73.

(3) EGT nr C 112, 20.12.1973, s. 1.

(4) EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 1.

(5) EGT nr C 46, 17.2.1983, s. 1.

(6) EGT nr C 328, 7.12.1987, s. 1.

(7) EGT nr C 241, 25.9.1986, s. 1.

års nivå i gemenskapen som helhet, så som anges i rådets slutsatser av den 29 oktober 1990, den 13 december 1991, den 5 maj 1992 och den 26 maj 1992.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En övervakningsmekanism inrättas för antropogena utsläpp i medlemsstaterna av koldioxid och andra växthusgaser som inte omfattas av Montrealprotokollet.

Artikel 2

Nationella program

1. Medlemsstaterna skall utarbeta, offentliggöra och genomföra nationella program för att begränsa antropogena utsläpp av koldioxid för att bidra till att

- senast år 2000 stabilisera koldioxidutsläppen på 1990 års nivå i gemenskapen som helhet, förutsatt att andra ledande länder åtar sig liknande förpliktelser, och förutsatt att medlemsstater vilka som utgångspunkt har relativt låg energiförbrukning och således låga utsläpp, beräknat per invånare eller på någon annan lämplig grund, är berättigade att ha mål eller strategier för koldioxidutsläpp som motsvarar deras ekonomiska och sociala utveckling, samtidigt som energieffektiviteten i samband med deras ekonomiska verksamhet förbättras, såsom avtalats vid rådets möten den 29 oktober 1990 och den 13 december 1991, och
- fullgöra åtagandet enligt FN:s ramkonvention om klimatförändringar om att begränsa koldioxidutsläppen i gemenskapen som helhet genom åtgärder som gemenskapen och dess medlemsstater vidtar inom deras respektive kompetensområden.

Dessa program skall regelbundet uppdateras.

2. Varje medlemsstats nationella program skall senast från och med den första uppdateringen innehålla

- uppgifter om medlemsstatens antropogena koldioxidutsläpp för referensåret 1990, beräknade i enlighet med artikel 3.1,
- förteckningar över medlemsstatens antropogena koldioxidutsläpp med avseende på källor och reduktion genom upptag i sänkor, som fastställts i enlighet med artikel 3.1,
- utförliga uppgifter om nationella åtgärder och politik som bidrar till att begränsa koldioxidutsläpp,
- planer för utvecklingen av de nationella koldioxidutsläppen från 1994 till år 2000,
- åtgärder som vidtas eller skall vidtas för att genomföra tillämplig gemenskapslagstiftning och -politik,
- en beskrivning av politik och åtgärder för ökad bindning av koldioxidutsläpp,

— en beräkning av de ekonomiska verkningarna av ovan nämnda åtgärder.

Artikel 3

Förteckningar och uppgiftsrapportering

1. Medlemsstaterna skall beräkna sina antropogena koldioxidutsläpp och reduktion genom upptag i sänkor i enlighet med bästa tillgängliga metod, som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 8. Denna metod skall antingen vara den som utvecklas av den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) eller förenlig med denna.

Kommissionen skall se över metoden i enlighet med förfarandet i artikel 8 för att i förekommande fall ta hänsyn till tekniska framsteg, särskilt till den utveckling som är föremål för beslut inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

2. Medlemsstaterna skall varje år senast den 31 juli till kommissionen lämna en rapport om sina antropogena koldioxidutsläpp och om reduktion genom upptag i sänkor för föregående kalenderår.

3. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna på grundval av dessas uppgifter upprätta förteckningar över antropogena koldioxidutsläpp och reduktion genom upptag i sänkor i gemenskapen samt sända dessa till alla medlemsstater inom tre månader från det att uppgifterna mottagits från samtliga medlemsstater.

Artikel 4

Förfaranden och metoder för utvärdering

I enlighet med förfarandet i artikel 8 skall kommissionen utarbeta förfaranden och metoder för utvärderingen av de nationella program som avses i artikel 6 samt ange hur ofta uppdatering skall göras av medlemsstaterna.

Artikel 5

Första utvärderingen av de nationella programmen och av utsläppssituationen i gemenskapen

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna sina befintliga nationella program inom en månad efter anmälan av detta beslut.

2. Kommissionen skall till övriga medlemsstater sända de nationella program som den mottagit inom två månader från det att de mottagits.

3. Kommissionen skall utvärdera de nationella programmen för att bedöma om framstegen inom gemenskapen som helhet är tillräckliga för att uppfylla åtagandena i artikel 2.1.

4. Inom sex månader från det att de nationella programmen mottagits skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om resultaten av utvärderingen.

*Artikel 6***Senare utvärdering av framsteg**

Efter den första utvärdering som avses i artikel 5 skall kommissionen årligen i samråd med medlemsstaterna bedöma om framstegen i gemenskapen som helhet är tillräckliga för att säkerställa att gemenskapen följer planen för att uppfylla de åtaganden som avses i artikel 2.1 och till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport på grundval av de uppgifter som mottagits i enlighet med artiklarna 2 och 3, och i förekommande fall även de uppdaterade nationella programmen.

*Artikel 7***Andra växthusgaser**

1. Medlemsstaterna skall också till kommissionen lämna uppgifter om följande:

- Information om utsläpp av andra växthusgaser som inte omfattas av Montrealprotokollet på grundval av bästa tillgängliga metod, som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 8. Denna metod skall antingen vara den som utvecklats av IPCC eller förenlig med den.

Kommissionen skall se över metoden i enlighet med förfarandet i artikel 8 för att i förekommande fall ta hänsyn till tekniska framsteg, särskilt utvecklingen av metoden som beslutas inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

- En beskrivning av åtgärder som vidtas eller skall vidtas för att begränsa utsläpp av andra växthusgaser.

2. Nationella program för begränsning av dessa växthusgaser bör utformas, när politiken utvecklas.

*Artikel 8***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och har kommissionens företrädare som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall avges med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. De röster som avges av medlemsstaternas företrädare skall vägas på det sätt som anges i den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 9

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 24 juni 1993.

På rådets vägnar

B. WESTH

Ordförande